

17. Polžek.

Hišico brez oken,
štiri rožičke;
polžku mudi se
črez krtove gričke.

Srečala polžka
vrana : kra, kra!
Polžek šel v hiško:
»Ni me doma!«

Vrana je trkala:
»Polžek, odpri,
pokaži rožičke,
pokaži oči!...«

Polžek pa vrani
le skriva rogé —
mu hiško razbila,
pojedla ga je...

Listje in cvetje.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Komar.

Komarji so vsi enaki.
Lačni komarji hudo pikajo.
Komarja odpraviš z obraza, prilizovalca ne iz ušesa.

Ni treba po vsakem komarju mahati.
Da se komarji preženo, ni treba hiše zažgati.

Veliko komarjev slona užuga.

Komarje precejajo, slone požirajo.

Reki. To je star komar, ki je že pred letom letal.

Komarje bi koval, ko bi mu kdo podkve delal.

Komarja s slonom primerjati.

Kopito.

Kopito po nogi, ne noga po kopitu!

Vse se ne da narediti po enem kopitu.

Kakršno kopito, tak črevelj.

Rek. Vsi so (oba sta) po istem kopitu.

Kopriva.

Tudi med koprivami raste včasih vijolica.

Kopriva ne pozebe. — V koprivo ne trešči. — Koprivi ne škodi ne toča, ne slana.

Zgodaj začne žgati, kar kopriva ima ostati (postati).

Kdor koprivo pozna, nagec skrije.

Kopriva speče tistega, ki jo prime.

Čim trje primeš koprivo, tem manj peče.

Lahko je s tujo roko koprive prijemati.

Kdor koprive sadi, ne more lilij vzgojiti.

Rek. Na koprivah sedeti. (Nemirno.)

Korist.

Vsakdo gleda na svojo korist.

Ni koristi brez škode. — Korist in škoda sta sestri.

Korito.

Kdor ni dalje prišel kot do korita, temu je vsaka mlaka morje.

Ni treba gledati korita, ampak prašiča.

Kos.

Kdor drobtine ne časti, tudi kosa vreden ni.

Kosa.

Kosa plača travnik.

Slaba kosa potrebuje spretne roke.

Kakršna kosa, taka košnja.

Smrt ima (nosi) koso, ne sekire.

Smrt vse omaja, nje kosa kosi od kraja.

Rek. Kosa na kamen zadela.

Kost.

Gola kost še psu ne tekne. — Neče ni pes golih kosti.

Čim bliže kosti, tem boljše meso. — Še pes vé, da je najboljšo meso pri kosti. — Pri kosti je mesa zadosti.

Mastna kost privabi veliko psov.

Naj je kost še tako velika, za dva psa je premajhna.

Ako dva psa eno kost glojeta, to se skojeta. — Na eni verigi imata dva psa med seboj mir, pri eni kosti pa vselej prepir.

Kdor nazadnje pride, dobi kosti; kdor prepozno pride, pa stoji. — Kdor zamudi, naj gloda kosti.

V planini pride živina do kosti, v hlevu do masti.

Rek. Preži, ko pes na kosti.

Kostanj.

Najboljši kostanj ima včasih črva.

Rek. Za druge pobirati kostanj iz ognja (žarjavice).

Kot.

Prepovedan pot drži v prepovedan kot.
V kotu nikomur na potu.

Kotel.

Kotel se ne boji ognja.

Če se kotel preveč ogreje, se razpoči.

Rogal se kotel loncu, a obadva črna.

— Ponva kotel zasmehuje.

Majhni kotli imajo tudi ušesa.

Star kotel, dobro zakrpan, vztraja večkrat dlje kot nov.

Reki. Vse vreči (metati) v en kotel.

Kuhajo vsi v enem kotlu.

Imajo velike kotle, pa prazne želodce.
(Velike naprave in oprave, pa brez denarja in kruha.)

Kovač.

Kovač je vajen isker (ognja). — Slab kovač, ki se boji isker (ognja). — Slab kovač, ki ne prenaša dima.

Kovačevi otroci se ne boje dima.

Tudi spreten kovač si včasih prste opeče (se včasih na prste udari).

Kovač rad govori o kladivu in nakovalu.

— Kovač hvali svoje kladivo.

Če vidi kovač konja, misli na podkev.

Vsak kovač hvali sekiro, ki jo je sam naredil.

Kovač kuje včasih spone za svoje noge.
Kar kovaču prija, ni vselej dobro za krojača.

Kovač kuje železo, dokler je vroče.

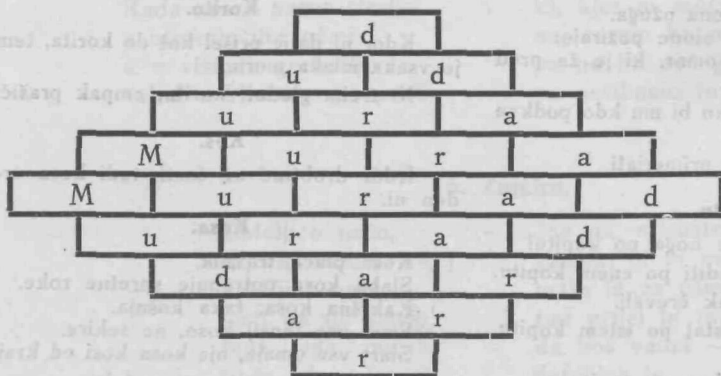
Kovači trkljači.

Rešitev novih zastavic. Štev. 9.

11. Mrak. — 12. Pijanec. — 13. Vrč-črv. — 14. Sablja. — 15. Ura. — 16. Mavrica. — 17. Kresilo. — 18. Premog. — 19. Ura. — 20. Kobilica.

Prav so uganili: Po sedem: Bulovec Marija in Ciril, Begunje na Gorenjskem, Štular Jurij v Dolinšicah pri Šmihelu (Koroško); Jandl Tonček, učenec v Ljutomeru. — Po šest: Bohanec Franc, dijak v Mariboru; Gabrijelčič Cirila in Vida, Cvenkelj Ana, Čebavs Micika, Kocijančič Amalija in Gabrijela, Finžgar Mira, Potočnik Franca, Janša Antonija in Angela, Frelih Pavla, Vester Zofija, učenke na Brezjah. — Po štiri: Šeško Ivan, Brdo pri Planini, Štajersko; Jesih Ivica, učenka VI. razreda, Trbovlje-Vode. — Dve: Rajh Janko, ministrant v Ljutomeru.

Rešitev naloge št. 9.

Prav so rešili: Gabrijelčič Cirila in Vida, Cvenkelj Ana, Čebavs Micika, Kocijančič Amalija in Gabrijela, Finžgar Mira, Potočnik Franca, Janša Antonija in Angela, Frelih Pavla, Vester Zofija, učenke na Brezjah. Jesih Ivica, učenka VI. razreda, Trbovlje-Vode. Bischof Mimica, Heda in Rudolf, v Ljubljani. Osterman

Karlo, v Kandiji pri Novem mestu. Kunc Milena, v Novem mestu.

»Vrtec« izhaja 1. dné vsakega meseca in stane s priložo vred za vse leto 5'20 K, za pol leta 2'60 K. — Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Pred škofijo št. 9.